

Streda 6. apríla 2016

Text: Iz 40, 26 – 31

²⁶Zdvihnite pohľad a vid'ite, kto to stvoril! Ten, ktorý vyvádza ich voje podľa počtu, všetkých oslovuje menom; pred Premocným a Presilným nechýba ani jeden. ²⁷Prečo hovoríš, Jákob, a vravíš, Izrael: Skrytá je moja cesta pred Hospodinom a moje právo uniká môjmu Bohu? ²⁸Nevieš to? Nepočul si? Hospodin je večný Boh, ktorý stvoril končiny zeme; neustáva a neumdlieva, Jeho múdrosť nemožno vystihnúť.

²⁹Ustatému dáva silu a rozhojňuje moc bezvládneho. ³⁰Mládenci ustávajú a slabnú, junáci sa potkávajú a klesajú. ³¹Ale tí, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia, a neslabnú, chodia, a neustávajú.

Piesne: ES č. 238, 266

Zamyslenie nad Božím slovom:

Tento chválospev na prvý pohľad zaujme svojou poetickosťou a silnými obrazmi. Môže sa nám však zdať, že je to len ďalší z radu textov, ktorými Židia oslavovali svojho Boha. Jadro tohto textu vzniklo v dobe, keď bola odvečená do babylonského zajatia elita izraelského národa. Babylonská ríša utrpela porážku v boji s Peržanmi a pre Izraelcov nastal čas, aby sa mohli vrátiť do rodnej zeme. Bežne rozšírená predstava vykresľuje túto udalosť ako obdobie nadšenia, keď sa zajatci so spevom vydajú na spiatočnú cestu, aby čo najskôr obnovili zničený chrám v Jeruzaleme. Opak je však pravdou. V skutočnosti títo ľudia vôbec neboli zajatcami žijúcimi v akomsi utečeneckom tábore. Naopak, počas dlhých desaťročí v ich novom domove mnohí získali významné posty a nahonobili si majetok, ako to dokazujú početné archeologické nálezy. Komu by sa chcelo vzdať všetkých vymožeností, ktoré im poskytovala najbohatšia a najrozvinutejšia ríša tej doby, a vrátiť sa do spustošených a zaostalých horských oblastí, na ktoré si už mnohí z nich ani poriadne nepamätali? Vtedy povstáva prorok, aby Izraelcom pripomenul ich vyvolenie a poslanie niest' dejinami pochodeň Božieho zjavenia. Nekarhá, nekritizuje, nemoralizuje, ale snaží sa prebudiť Boží hlas ukrytý v ich vnútri. Ukazuje im, kto je v skutočnosti ich Boh. Vysvetľuje, že to nie len jednoduchý kmeňový bôžik, ktorý ani nebol schopný uchrániť pred nepriateľmi, ako si to mnohí dovtedy mysleli. Zjavuje im Boha, ktorý je nielen silnejší ako bohovia iných národov, ale je zvrchovaným pánom celého sveta, takým mocným, že aj tí najobávanejší panovníci sú len Jeho obyčajnými nástrojmi. Je to Boh, ktorý im dá novú silu a bude ich viesť svojou múdrosťou, aby boli tvorcami nového dejinného poriadku.

Nie sme aj my v podobnej situácii? Keď sme po desaťročiach náboženského útlaku dostali možnosť slobodne kráčať pod Jeho vedením, zistili sme, že väčšina z nás kladie príliš veľký dôraz na materiálne zabezpečenie, na pohodlie a vymoženosti, ktoré ponúka moderná spoločnosť, a Boha vytlačame stále viac a viac na okraj svojho života. Skúsme sa vžiť do slov proroka a zamyslieť sa nad tým, kto je vlastne náš Boh. Uvedomme si, s kým to vlastne máme do činenia, a počúvajme Jeho hlas v nás, ktorých si vyvolil za svoj ľud, aby mohol s nami uskutočniť svoj plán spásy. Amen.

Modlitba:

Drahý nebeský Otče, oslavujeme Tvoje sväté meno. Ty si mocný Boh, ktorý sa dokazuješ v každej dobe – tak Izraelcom, ako aj ľuďom dnešných čias. Veľká je moc Tvojej slávy a milosť Tvoja je nevýstížná. Vzdávame Ti vďaku, že nás od seba neodhádzaš, ale vždy nás prijímaš so všetkými našimi slabosťami a nedostatkami. Odpusť, prosíme, že si zakladáme na materiálnych veciach a na Teba zabúdame. Prosíme, daj nám túžbu viac Ťa milovať a nasledovať. Amen.

Mgr. Iveta Kosečková, zborová farárka v CZ ECAV Bzince pod Javorinou (POS)